

РЕШЕНИЕ

№ 5454

гр. София, 22.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5722** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 и следващите ДОПК.

Образувано по жалба на "Сървей Про" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена чрез адв.В. Б. и адв.Т. Т., против Ревизионен акт (РА) № Р-22221321001262-091-001/01.02.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 625/29.04.2022г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите в оспорената му част, с която са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС, вследствие на отказано право на данъчен кредит в размер на 35 954,26 лв. и лихви в размер на 7 594,89 лв., по фактури, издадени от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ" ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и в частта на допълнително установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2019г. в размер на 13 022,22 лв. и лихва в размер на 2 101,81 лв., вследствие на увеличение на финансовия резултат с непризнати разходи по фактурите от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв.Б., който поддържа жалбата. В представени писмени бележки, с подробно позоваване на приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, моли за уважаване на жалбата и за отмяна на ревизионния акт в оспорената му част като необоснован, предвид доказателствата, установяващи реалност на доставките към жалбоподателя по процесните фактури. Моли за присъждане на направените в производството разноски.

Ответникът в производството, чрез юрисконсулт Й., оспорва жалбата и моли

същата да бъде отхвърлена, по съображения, изложени в решението на директора на Дирекция ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не представя становище по жалбата.

По делото са приети писмени доказателства – представени с административната преписка, както и допълнително представени писмени доказателства от жалбоподателя, изслушано и прието е заключение по съдебно – счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Г. А..

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за изяснено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК (решението на директора на ДОДОП е връчено на 29.04.2022г., а жалбата срещу него е подадена на 11.05.2022г.), след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни задължения. С оглед на това, съдът, намира че жалбата е процесуално допустима.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на процесуалните правила и изискванията за съдържание и форма на актовете:

Ревизионното производство по издаването на оспорения по делото акт е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221321001262-020-001/02.03.2021 г. е възложено извършването на ревизия на „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 г., от 01.08.2019 г. до 31.05.2020 г. и за корпоративен данък /КД/ от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена по лектронен път на 18.03.2021г. Със Заповед №Р22221321001262-020-002/17.06.2021 г. за изменение на ЗВР срока за извършване на ревизията е продължен до 18.08.2021 г., в рамките на указания по чл. 114, ал. 2 от ДОПК За компетентността на органа, възложил ревизията, е представена заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП - С. - л.25-26 от делото, в която С. Т. К. е вписана под № 14 в частта по т. I от заповедта като орган, на който са възложени функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК и считано от 03.02.2020г.

За установеното в хода на ревизионното производство е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221321001262-092-001/07.10.2021г. от органите по приходите, посочени в ЗВР – И. Д. С. и Д. С. С. - ръководител на ревизията, подписал акта с електронен подпис. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу издаденият РД не е направено възражение.

Въз основа на констатациите в РД, е издаден и оспорения по делото РА № Р-22221321001262-091-001/01.02.2022г. от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. С оспорения РА, като краен резултат са установени задължения по ЗДДС за ревизираните периоди, представляващи ДДС за внасяне в размер на 35 954,26 лв. и лихва за просрочие в размер на 7 594,89 лв., както и задължение за довносяне за корпоративен данък в размер на 13 022,22 лв. и лихва за просрочие в размер на 2 101,81 лв., спорни по делото.

От изложеното дотук съдът формира извод за допустимост на ревизионното

производство по смисъла на чл.109 ДОПК, както и за законосъобразното му образуване, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган.

РА, РД и ЗВР са издадени като електронни документи, подписани с квалифициран електронен подпис, за което са представени доказателства –разпечатки на хартиен носител за проверка на електронните подписи – л.88-99, въз основа на които и останалите доказателства по делото съдът приема, че тези актове са издадени от компетентни органи. При издаването на същите актове е спазена и изискващата се писмена форма и съдържание, предвидени съответно за ЗВР по чл.113, ал.2 ДОПК, за РД по чл.117, ал.2 ДОПК и за РА – по чл.120, ал.2 ДОПК, в това число, в мотивите на РА е посочено, че се потвърждават мотивите на РД и съставляват неразделна част от РА.

По спазването на сроковете по чл.114 ДОПК, съдът намира, че не са допуснати нарушения, доколкото първоначално е определен срок на ревизията на три месеца от връчването на първата ЗВР, впоследствие продължен до 18.08.2021г.

По спазването на процесуалните правила съдът констатира, че в хода на ревизионното производство на ревизираното лице са връчвани актовете на органите по приходите – двете ЗВР, РД и РА, както и искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ като жалбоподателят е имал възможността да се запознае с тях, да представи доказателства и съответно да подаде жалба.

РА е мотивиран, съобразно разпоредбата на чл.120, ал.1 ДОПК, РД е неразделна част от РА, а следователно РА съдържа и мотиви към установените задължения.

Предвид на всичко изложено, съдът не констатира основание, касаещо най-тежкия порок на процесния РА - нищожност или недопустимост на ревизионното производство, на основания, за които съдът следи служебно.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

С Ревизионен акт № Р-22221321001262-091-001/01.02.2022г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м.08.2019г., м.09.2019г., м.10.2019г., м.12.2019г., м.02.2020г., м.04.2020г. и м.05.2020г., поради неизпълнението на чл.68 ал.1 т.1 и чл.69 ал.1 т.1 от ЗДДС във вр. с липсата на доказателства за наличие на доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС, в размер на 35 694,26 лв. по 30 фактури с доставчик „Ник Строй Груп“ ЕООД (9 фактури за м.08.2019г., 2 фактури за м.09.2019г., 2 фактури за м.10.2019г., 9 фактури за м.12.2019г., 1 фактура за м.02.2020г., 2 фактури за м.04.2020г. и 5 фактури за м.05.2020г.) и за данъчен период м.10.2018г., в размер на 260 лв. по получена една фактура - № 3/12.10.2018г. с предмет услуги от „Василев строй 70“ ЕООД.

С РА са определени и допълнителни задължения на „Сървей Про“ ЕООД за корпоративен данък (КД) и лихви за забава, общо в размер на 15124,03 лв., в т.ч. главница (данък) 13022,22 лв. и лихви 2101,81 лв.

През ревизираните периоди, основна дейност на „Сървей Про“ ЕООД е довършителни строително-монтажни и ремонтни дейности, картографски и геодезически дейности. Осчетоводените от ревизираното дружество доставки по фактури, издадени от „Ник Строй Груп“ ЕООД за вече посочените данъчни периоди от 2019г., са с предмет строително-монтажни работи, а доставките по фактури, издадени от същото дружество към ревизираното лице са данъчни периоди м.02.2020г., м.04.2020г. и м.05.2020г. са с предмет услуги – „извършено СМР съгласно протокол“.

В отговор на въпроса дали са извършени плащания по процесните фактури,

заклучението на вешото лице е, че по документи и счетоводни данни по делото и представени от „Сървей Про“ ЕООД, дружеството е отчело плащания по касов път по фактури на доставчиците „Василев Строй 70“ ЕООД и „Ник Строй Груп“ ЕООД, като единствено фактура № [ЕГН]/06.08.2019г., издадена от „Ник Строй Груп“ ЕООД на „Сървей Про“ ЕООД, плащането е осъществено по банков път, без остатък (съобразно и данните, посочени в Таблица № 11 от заключението на ССЧЕ).

В отговор на въпрос за осчетоводяването на плащанията в счетоводството на жалбоподателя, въз основа на преглед на съпътстващи фактурите документи–договори с приложени количествено – стойностни сметки и актове (протокол) обр. 19 за установяване приемане-то и заплащането на изпълнено (актувано) строителство на посочения в акта обект, вешото лице е установило, че СМР са описани по вид, количество и стойност, като въз основа на счетоводни данни от хронологични и аналитични регистри на кореспондиращи с/ки на „Сървей Про“ ЕООД по делото и представени от дружеството, и при съпоставката на общата отчетна стойност на активите по с/ки от група 20 „ДМА“ показващо нарастване (чрез покупка) от 127367,64 на 250412,81 лв., анализ на ДМА по данни от инвентарна книга и амортизационен план на „Сървей Про“ ЕООД за заведени активи по с/ка 204 „Машини, съоръжения и оборудване“; по с/ка 205 „Транспортни средства“; по с/ка 209 „Други дълготрайни материални активи“, и на данните от Справка актуално състояние на трудови договори при „Сървей Про“ ЕООД, от ИМ на НАП, от представените ведомости за заплати за периодите (месеци), в които са издадени фактури на дружеството от „Василев Строй 70“ ЕООД и „Ник Строй Груп“ ЕООД, за персонал (работна ръка) по трудови правоотношения на „Сървей Про“ ЕООД за отделните данъчни периоди, вешото лице е установило, че счетоводните записи съответстват на всяка една от спорните фактури и приложените към нея документи.

По отношение на доставчика „Василев Строй 70“ ЕООД вешото лице е констатирало, че в приетите доказателства по делото не се намират извлечения от счетоводни регистри (кореспондиращи с/ки), оборотна ведомост, главна книга и други данни и документи от счетоводна отчетност на „Василев Строй 70“ ЕООД, които да послужат за установяване на счетоводни записвания по фактурата при доставчика. Констатирало е, че в ИС на НАП има данни за подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018г. с декларирани общо приходи 970606,44 лв., общо разходи 985278,26 лв., счетоводен финансов резултат – загуба 14671,82 лв. както и не публикуван ГФО, в т.ч. на Счетоводен баланс, Отчет за приходите и разходите и други отчетни форми от „Василев Строй 70“ ЕООД за финансовата 2018г..

По отношение на доставчика „Ник Строй Груп“ ЕООД ВЛ е констатирало, че фактурите от „Ник Строй Груп“ ЕООД по делото, са издадени на „Сървей Про“ ЕООД в периода от 06.08.2019г. до 20.05.2020г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Според констатациите на ВЛ в заключението на експертизата, счетоводните данни по делото за „Ник Строй Груп“ ЕООД са недостатъчни, при което няма възможност за установяване на съпоставимост на аналитична със синтетична счетоводна отчетност, като индикация за водено счетоводство, по фактурите, издадени от „Ник Строй Груп“ ЕООД на „Сървей Про“ ЕООД са отразени в дневниците за продажби на „Ник Строй Груп“ ЕООД, съобразно проверка в ИМ на НАП, има подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО от „Ник Строй Груп“ ЕООД за 2019г., в която са декларирани общо приходи 0,00 лв., общо разходи 0,00 лв., счетоводен финансов резултат 0,00 лв. Няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г.

В Търговския регистър, за „Ник Строй Груп“ ЕООД, не се установява публикуване на ГФО, в т.ч. на Счетоводен баланс, Отчет за приходи и разходи и др. отчетни форми от „Ник Строй Груп“ ЕООД за финансова 2019, 2020г.

По отношение на включването на процесните фактури в справките – декларации за ДДС и в дневниците за продажби за съответните периоди на доставчиците „Василев Строй 70“ ЕООД и „Ник Строй Груп“ ЕООД, начисляване на ДДС от доставчиците и отразяването му като задължение към бюджета, в отговор на въпрос 2 от експертизата, вещото лице установява, че процесните фактури, издадени от „Василев Строй 70“ ЕООД и „Ник Строй Груп“ ЕООД на „Сървей Про“ ЕООД са отразени в отчетните регистри – дневници за продажбите, респективно в СД по ЗДДС на доставчиците, за съответните данъчни периоди (Таблица № 10 от заключението на ССЧЕ). Издадените от „Василев Строй 70“ ЕООД и „Ник Строй Груп“ ЕООД на „Сървей Про“ ЕООД фактури, представляват данъчни документи, в които данъкът е посочен на отделен ред, съответно данъкът би следвало да се счита за начислен, по смисъла на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС.

В отговор на въпроса дали са извършени от жалбоподателя, в качеството му на изпълнител по договорите с неговите възложители, последващи доставки/реализация по спорните фактури, заключението на ССЧЕ установява, че съобразно оборотна ведомост на „Сървей Про“ ЕООД за периода 01. 01.2019г. до 31.12.2019г. дружеството е отчетло приходи от продажби на услуги (по кредита на с/ка 703) общо в размер на 656 569,11 лв. В Оборотна ведомост за период 01.01.2020г. до 31.12.2020г. отчетените приходи от продажби на услуги (по кредита на с/ка 703) са общо в размер на 764761,45 лв. В зависимост от поетите за изпълнение СМР на обекти по договори с възложители, от „Сървей Про“ ЕООД са издадени конкретни фактури и актове (протоколи) обр. 19 за СМР, на възложителите на обекти, относими към фактури и актове (протоколи) обр. 19 за СМР, издадени от подизпълнители. Предмет на фактурираните доставки са услуги за труд, представляващи различни строително-ремонтни дейности - полагане на бетонови бордюри, пътни ивици, тротоарни настилки, паркинг елементи и т.н. По тези доставки вложените материали и ползваната строителна техника са изцяло за сметка на възложителите, като услугите са извършвани по договори, посочени подробно в заключението на ВЛ, за което към възложителите са издадени и съответни фактури, описани в таблици № 12 до № 20 от заключението на експертизата.

Съдът цени заключението на вещото лице като доказателство по делото, същото не е оспорено от нито една от страните, а констатациите са точни, ясни и обосновани. Ползваните от ВЛ счетоводни документи за изготвяне на заключението са представени във вид на заверени преписи от жалбоподателя, не са оспорени от ответника и са приети като доказателства по делото.

В ревизионното производство органите по приходите са установили, че през данъчни периоди м. 08.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 12.2019 г., м. 02.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 05.2020 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 35 434,26 лв. по фактури, издадени от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД.

За да приемат, че е налице основание за отказ на данъчен кредит, органите по приходите са се позовали на резултатите от извършена насрещна проверка, при която е констатирано, че „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД не се намира на декларирания адрес за кореспонденция. Адресираното до дружеството искане е връчено по електронен

път на 11.05.2021 г. В отговор на искането, с придружително писмо с вх. №17-53-06-816/20.05.2021 г. са представени издадените на ревизираното лице фактури, без тези с дата на издаване през м. 08.2019 г. Приложени са също фискални бонове и шест акта за извършени СМР, за които органите по приходите са приели, че не се обвързват с издадените на ревизираното лице фактури.

Допълнително, с писмо с вх. №17-53-06-1158/19.07.2021 г., са представени трудови договори на работници, назначени при „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, разчетно-платежни ведомости, оборотни ведомости и аналитични регистри на счетоводни операции.

Като доказателство за реалността на доставките от страна на ревизираното лице в ревизионното производство са представени осем договора, подписани с „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, актове за приемане на изпълнението /при което на всяка фактура съответства акт/, книги за инструктаж по безопасност и здраве при работа /водени от „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД/, доказателства за последващи доставки.

Органите по приходите са сравнили съдържанието на представените осем договора и направили констатация, че същите са еднотипни. Подписани са между „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД /възложител/ и „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД /изпълнител/ и са за СМР на различни обекти. Според съдържанието им, цената се определя съгласно „приложение 1 – количествено – стойностна сметка“, а съгласно приложените количествено-стойностни сметки, органите по приходите са заключили, че изпълнението предполага наличие на кадрови потенциал, техника и доставки на материали. Посочили са, че във всички договори съдържанието на чл. 3, ал. 2 е едно и също - *„Договорените цени за изпълнение на СМР, съгласно Приложение 1, включват всички преки и косвени /допълнителни/ разходи за: - материали, вкл. вертикален и хоризонтален пренос; - мобилизация и демобилизация на работна сила; - техника и механизация; - командировъчни, данъци, такси, осигуровки, платими от Изпълнителя, свързани с предмета на договора; - гаранция за добро изпълнение; - печалба за изпълнителя.“*

При ревизията, от страна на „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД не са представени доказателства за техническа и материална обезпеченост за извършване на доставките, като в представените оборотни ведомости на дружеството няма заведени сметки от гр. 20 „дълготрайни активи“. Не е представена аналитична отчетност на счетоводни сметки от гр. 30 „материални запаси“ относно материалите, необходими за изпълнение на договорените услуги.

От обяснения на ревизираното лице пред органите по приходите, се установява, че не са използвани и не са влагани в обектите материали от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД. Материалите за фактурираните СМР са осигурявани от клиентите на „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД /възложителите/ или директно от „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД, в зависимост от договарянето за съответния обект, като ревизираното дружество е предоставяло труд, полаган при изграждане на съответния обект..

При така декларираното ревизиращите са акцентирали върху факта, че в част от актовете за приемане на изпълнението са описани доставки на материали и услуги със специализирана техника (валяк, мини багер и др., съгласно естеството на извършените с труд дейности). С оглед на тези констатации и обясненията на ревизираното лице за ползван само труд от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, органите по приходите са поставили под съмнение достоверността на вписаното в актовете за приемане на изпълнението. Във връзка с кадровата обезпеченост на „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД да извърши доставките, в хода на ревизията е извършена проверка на декларираните трудови договори, като е констатирано, че същите са прекратени преобладаващо на 12.06.2019г., като за назначените лица са подавани декларации обр. 1 и б, но не са внасяни дължимите осигурителни вноски, а за 2019 г. и 2020 г. дружеството не е подавало справки по чл.73 от ЗДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения.

Като доказателство за кадровата обезпеченост на доставките, от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД са представени 15 трудови договора, като 13 от тях са за длъжност „работник строителство“ и два - за длъжност „зидаро-мазач“. Установени са две от физическите лица, страни по трудовите договор, които са отговорили на исканията за предоставяне на писмени обяснения и писмено са декларирали, че не са работили за „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД.

Органите по приходи са разгледали доказателствата за кадрови потенциал, заедно с договорите за СМР, актовете за приемане на изпълнението, вписванията в книгите за инструктаж по безопасност и здраве при работа, водени от „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД и доказателствата за последващи доставки. Констатациите на органите по приходите в тази връзка са описани подробно в РД и са свързани с установявания за недостатъчен брой отработени дни и работни часове, съобразно обемите и количеството на отразените в съставените актове за изпълнение строително-ремонтни и монтажни работи. Изведени са изводи както за формално изготвяни трудови договори от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, само с цел доказване на кадрова обезпеченост, без зад това да стои реална действителност, така и за вписване на неверни данни относно инструктирани работници в съответните Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа за обект, така и за вписване на неверни данни относно количество и обем извършени дейности в съставените актове за приети за извършени видове и количества СМР.

Като характерен е посочен примера с договор от 06.04.2020 г. с предмет: СМР на обект: „Жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“ в ж.к.

В. 2“ във вр. с който е издадена фактура №00000000136/30.04.2020 г. с ДО 8 316,00 лв., ДДС 1 663,20 лв. и с предмет: „извършено СМР съгласно Протокол №3/30.04.2020 г.“.

Към фактурата е приложен Акт №1 от 30.04.2020 г. за извършени следните СМР: I. Рампа за подземен паркинг: 1. Полагане на унипаваж тип „бехатон“ с дебелина 8 см. - 82 кв.м.; 2. Полагане на нетонов линеен отводнител - 3 лин.м.; II. Вътрешен двор: 1. Полагане на унипаваж тип „бехатон“ с дебелина 8 см. /вкл. подложка от фракция 0-4 мм/ - 217,60 кв.м.; 2. Полагане на геотекстил - 217,60 кв.м.; 3. Монтаж на линеен отводнител, вкл. заустване - 16 лин.м.

От представената от „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа, водена от дружеството за обект: „Жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“, р-н В.“ на 08.04.2020 г. е вписан проведен инструктаж на следните работници с трудов договор при „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД: Ю. М. Н. /работник строителство/, Р. С. Б. /работник строителство/, Й. Д. Ю. /работник строителство/, Р. Й. П. /работник строителство/ и Б. Х. А. /работник строителство/.

За тези лица, за м. 04.2020 г. освен от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД са декларирани трудови договори и от други работодатели - за Ю. М. Н. са подадени данни за отработени 20 дни /160 ч./ при работодател „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, за лицето не са декларирани отработени дни от другия му работодател за периода - „СЕРЕНДИПИТИ 13“ ЕООД.

За Р. С. Б. са подадени данни, че за м. 04.2020 г. за отработени 5 дни /40 ч./ при работодател „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД и отработени 9 дни /64 ч./ при работодател „РЕМОНТИ ВЕНЧОВ“ ЕООД.

За Й. Д. Ю. са подадени данни за отработени 5 дни /40 ч./ при работодател „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД.

За Р. Й. П. са подадени за отработени 5 дни /40 ч./ при работодател „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, за лицето са подадени и данни за отработени 19 дни /152 ч./ при работодател „СТАР СИТИ“ ЕООД.

За Б. Х. А. са подадени данни за м. 04.2020 г. за отработени 20 дни /160 ч./ при работодател „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, също така - и за отработени 20 дни /160 ч./ при работодател „СТАР СИТИ“ ЕООД.

Периодът на изпълнението следва да е от датата на инструктажа на работниците 08.04.2020 г. до 28.04.2020 г. – датата, на която с акт образец 19 на 28.05.2020 г. клиентът на ревизираното лице „ВАКЛИН ГРУП“ ООД е приел извършените дейности.

Ревизиращия екип е счел, че обема на приетите за изпълнени СМР по Акт №1 от 30.04.2020 г. не може да се извърши от посочените лица, предвид данните за отработени 20 дни от едно от лицата и по пет дни в месеца - от

три от лицата. Отчетена е и невъзможността единият от работниците - Б. Х. А. за м. 04.2020 г. да има отработени 40 дни /320 ч./, т.е. да е работил едновременно при двама работодатели, едновременно като „работник в строителството“ и като „общ работник“.

Идентични констатации органите по приходите са направили и по отношение на останалите сключени договори за СМР на обекти с ревизираното дружество.

През данъчен период м. 10.2018 г. ревизираното лице е ползвало данъчен кредит в размер на 260,00 лв. по фактура №3/12.10.2018 г., издадена от „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД.

При извършена насрещна проверка е констатирано, че „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД не се намира на декларирания адрес за кореспонденция. Адресираното до дружеството искане е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор на искането не са представени документи и писмени обяснения.

Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 10.10.2018 г. и е deregистрирано на 16.04.2019 г. от органи по приходите, поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

Във вр. с тази доставка, от страна на ревизираното лице, са представени в ревизионното производство копие от фактурата, заедно с договор за СМР от 01.10.2018 г. и Акт №1 от 12.10.2018 г. за извършени СМР на обща стойност 1300,00 лв. без ДДС в т.ч.: 1. Демонтаж на бетонови павета – 100,00 кв.м. и полагане на бетонови павета – 100,00 кв.м.

От органите по приходите е проследена веригата от последващи доставки. Установено е, че ревизираното лице е предало дейностите от „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД по Акт №1 от 12.10.2018 г. на клиент „ЕЛИТ СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ ЕООД с Акт № 1 от 15.08.2018 г., т.е. съобразно датите на съставения акт от доставчика на ревизираното лице и на акта, съставен от ревизираното дружество, същото е възложило извършване на дейности, които вече е приело за изпълнени почти два месеца преди това.

При горните констатации, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от същия закон, с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД.

II. В частта по ЗКПО:

С РА по отношение на „Сървей про“ ЕООД са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2019 г., общо в размер на 13 022,22 лв., ведно с лихви в размер на 1 678,55 лв.

Допълнително установените задължения са резултат от увеличение на

счетоводния резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, със стойността на отчетените разходи по фактурите от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД в размер на 130 222,25 лв. Органите по приходи са приели, във вр. с констатациите им в частта по ЗДДС, че фактурите издадени от това дружество, не документират реално извършени стопански операции.

Решаващия орган, при обжалването на РА по административен ред е приел за неоснователни доводите на жалбоподателя за наличието на приемо-предавателни протоколи - акт обр. 19, за влагането на всички спорни доставки в независимата му икономическа дейност, и за извършени последващи облагаеми доставки, че за доставките от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, са представени всички необходими документи, доказващи реалността на извършените доставки на услуги, възложени му от „СЪРВЕЙ ПРО“ ЕООД, вкл. за кадрова обезпеченост, разплащания, наличието на приемо-предавателен протокол /Акт обр. 19/ и др. Тези доводи са приети за неоснователни, при което и по мотиви, подробно изложени в Решение № 625/29.04.2022г. на директора на дирекция "ОДОП" РА е потвърден в оспорената му част, с която са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС, вследствие на отказано право на данъчен кредит в размер на 35 954,26 лв. и лихви в размер на 7 594,89 лв., по фактури, издадени от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ" ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и в частта на допълнително установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 13 022,22 лв. и лихва в размер на 2 101,81 лв., вследствие на увеличение на финансовия резултат с непризнати разходи по фактурите от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД.

Решаващият орган е споделил и изводите в РА, че установените в хода на ревизията обстоятелства и факти доказват наличието на сделки с цел данъчна измама. В тази връзка, по отношение на установяване на задълженията за корпоративен данък, приел за правилен и РА, в частта, с която финансовият резултат е коригиран в посока увеличение със стойността на отчетените разходи по спорните фактури, т. к. категорично е доказано наличието на хипотезата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, доколкото е установено, че процесните фактури не отразяват действително осъществена стопанска операция от вписания във фактурите техн издател.

В производството няма спор по фактите. Спорът се свежда до материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи, а именно - осъществени ли са реални доставки на услугите по фактурите, издадени от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“

ЕООД.

Ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит за извършени СМР по фактури:

- № 3/12.10.2018г., издадена от „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД с предмет плащане по договор за СМР, на обща стойност 1560 лв (ДО 1300 лв. и ДДС – 260 лв.)

Както и по следните фактури, издадени от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД:

-15/06.08.2019г. с предмет авансово плащане в размер на 20 % съгласно договор от 05.08.2019г.

-16/19.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 1 съгласно договор

-18/19.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 2 съгласно договор

-20/21.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 3 съгласно договор

-21/21.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 4 съгласно договор, приспадане на авансово плащане.

-22/23.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 5 съгласно договор

-23/23.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 6 съгласно договор

-24/28.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 7 съгласно договор

-28/30.08.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 8 съгласно договор, приспадане на 20 % авансово плащане.

-31/25.09.2019г., с предмет извършено СМР по Протокол 9 съгласно договор, приспадане на авансово плащане.

-32/25.09.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 10 съгласно договор.

-42/29.10.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 9 съгласно договор.

-43/29.10.2019г. с предмет извършено СМР по Протокол 10 съгласно договор

-71/27.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 1/27.12.2019г., обект С.

-72/27.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 2/27.12.2019г., обект С.

-73/30.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 3/30.12.2019г. – обект С.

-74/30.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 4/30.12.2019г.

– обект С.

-75/30.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 1/30.12.2019г.

– обект Сграда за училище и детска градина със ЗП.

-76/30.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 1/30.12.2019г., обект ул.К. водопад.

-77/30.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 2/30.12.2019г., обект ул.К. водопад.

-78/27.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 1/30.12.2019г., обект Търговско складова база с офиси.

-79/27.12.2019г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 2/30.12.2019г., обект Търговско складова база с офиси.

-97/28.02.2020г. с предмет извършено СМР съгласно Акт № 3

- 136/30.04.2020г. с предмет извършено СМР съгласно Протокол 3/30.04.2020г.

- 137/30.04.2020г. с предмет извършено СМР съгласно Протокол 3/30.04.2020г.

-165/18.05.2020г. с предмет Извършено СМР съгласно протокол.

-166/17.05.2020г. с предмет Извършено СМР съгласно протокол

-167/18.05.2020г. с предмет Извършено СМР съгласно протокол

-168/19.05.2020г. с предмет Извършено СМР съгласно протокол

-169/20.05.2020г. с предмет Извършено СМР съгласно протокол.

Към всяка от фактурите ревизираното дружество е представило съпътстващи документи – актове за приемане на изпълнението на извършените работи, договори с приложени количествено-стойностни сметки, актове за установяване извършването и заплащането на извършени СМР-обр.19, с възложител съответно „Сървей про“ ЕООД и изпълнители „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД (папка-прил.4 към делото, л.425 и сл. от папка прил.3, л.9 и сл. от папка – черен класьор, приложение към делото). В ревизионното производство са представени и приходните касови ордери за извършени плащания по касов път от страна на „Сървей про“ ЕООД по фактурите от „Ник строй груп“ ЕООД за установяване на факта на че плащанията са постъпили в патримониума на дружеството. Независимо от това, с оглед нормата на чл.37 ал.4 от ДОПК органите по приходите са приели, че документи за плащанията не съществуват, след като и двете страни по сделките не са представили документи за удостоверяване на реалното извършване на услугите.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по

облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ, с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъка в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка.

Наличието на реална доставка на стока или услуга, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, а начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В този смисъл е и извършеното от съда разпределение на доказателствената тежест с акта за насрочване на делото и конституиране на страните.

Не е спорно, че притежаването на фактурата не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане. Като частен свидетелстващ документ фактурата е писмено доказателствено средство. От релевантните за правото на приспадане факти, тя установява единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. т. 9 и 10 от ЗДДС.

При нормално развитие на правоотношението между доставчика и получателя би трябвало да съществуват документални следи за юридическия факт, пораждащ правната връзка /договори, търговска кореспонденция, потвърждения в обясненията при насрещните проверки и т. н. / и за изпълнението на задължението на доставчика. Защото точно престацията на доставчика в общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС се възприема като дата на настъпване на данъчното събитие, което пък е правопораждащ юридически факт на задължението за начисляване на ДДС, елемент от което е и издаването на данъчния документ /вж. чл. 25, ал. 6, т. 1 и чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/.

В конкретният случай, всяка една фактура, издадена от доставчика е придружена от договор, актове за СМР, протоколи за приемане на изпълнението и др.. Съдът констатира, опирайки се и на заключението на ССЧЕ, че фактурите, издадени от доставчиците „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ 70“ ЕООД са описани в дневниците за продажбите, респективно в СД за ДДС за съответните данъчни периоди(Таблица 10 –л.173-174 от делото).

Процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя. Основните съображения на органите по приходите по отношение на отказаното право на данъчен кредит за доставките от посочените две търговски дружества, са свързани с липсата на доказана кадрова обезпеченост на доставчика (съобразно съпоставките на декларираните от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД данни за отработени „човекочасове“ за месеца с обема на работата, вписванията в книгите за инструктаж по безопасност и здраве при работа за съответните обекти, анализа на данните за сключени трудови договори, неустановяването на част от лицата, с които са сключени трудови договори за съответните позиции) както и с липсата на доказателства за начина на осигуряване на материалите и строително-ремонтна/монтажна техника, непредставяне на доказателства за последваща реализация на услугите по тези фактури /договори, протоколи обр.19, издадени фактури към клиенти – получатели/.

Ревизиращият орган е извел още заключение, че ревизираното лице е знаело, че сделките, с които обосновава правото си на данъчен кредит, са част от злоупотреба, доколкото е използвало фактури, които не отразяват реални доставки като основание за приспадане на данъчен кредит.

Съдът констатира, че спорните фактури, издадени от доставчиците, съдържат изискуемите според чл. 114, ал. 1 от ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО реквизити. Посочено е наименование на стоката/услугата, количество, единична цена и стойност. Наред с това по всяка една

фактура е наличен и акт обр.19, подписан двустранно, както и съответните приложения, удостоверяващи количество и цена на конкретната услуга.

Обстоятелството, че органите по приходите не са установили как точно е извършена услугата, както и съмненията им относно кадровия потенциал, с който са разполагали процесните доставчици, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит. Не е основание за отказ от право на данъчен кредит и неподкрепеното с доказателство съждение на органите по приходите, че определен брой работници и работни часове е недостатъчен за извършване на конкретни по вид и количества строителни дейности, тъй като същото не е основано както на достоверно изследване на възможностите за извършване на количество работа за единица време, така и на други обективни данни за нормиране на конкретния вид труд. Както е констатирал и решаващият орган – липсва позоваване „на трудови норми и разценки, съобразно които да има обективно изчисление на икономическата величина „човекочас“, респективно „трудоден“ /“норма време“, „норма изработка“ за една смяна/един час, от един работник/, относими към съответната трудова функция и видовете работи, които обхваща.“

В своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките и за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, които обстоятелства, предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., при липса на доказателства или поне твърдения от органа по приходите, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката, а в настоящето производство констатациите на органа по приходите са свързани най-вече с липсата на кадрова, материална и техническа обезпеченост на доставчиците, като последното не може да се вмени като отговорност на получателя. Това е така, тъй като той не може да бъде държан отговорен за действията и/или бездействията на неговите доставчици.

Видно от заключението на вещото лице по приетата по делото ССЧЕ процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на дружеството. Начинът на отчитане на разходите от доставчика обаче не е относим към правото на приспадане на данъчен кредит на получателя. По разясненията на СЕС в т. 47 на решението му по дело С-18/13 евентуалното неизпълнение от страна на доставчика на услуги на някои счетоводни

изисквания не може да постави под въпрос правото на приспадане, с което разполага получателят на услугите, що се отнася до платения за тях ДДС, когато фактурите за предоставените услуги съдържат цялата изискуема информация по член 226 от Директива 2006/112. Тук следва да бъде посочено, че презумпцията на чл. 37, ал. 4 от ДОПК е относима единствено към субекта на процеса - вж. - чл. 37, ал. 1 - 4 от ДОПК и чл. 9, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Пропускът на субекта ФЛ или ЮЛ /а не доставчика, който е участник без да е страна - чл. 9, ал. 3 от ДОПК/, поражда процесуалната възможност на другият субект - административния орган, да приеме, че изисканите, но непредставени доказателства, не съществуват. Неизпълнението на задължението на другите участници в производството (в конкретния случай доставчиците, както е и констатацията на органите по приходите) да представят данните по чл. 37, ал. 5 от ДОПК не е скрепено с процесуалната тежест по ал. 4 от кодекса, а е възможен източник на административнонаказателна отговорност /чл. 273 от ДОПК/.

Неоснователни са доводите на ревизиращите органи, че от представените документи не се установява налице ли е данъчно събитие по смисъла на чл.25 от ЗДДС. По делото са налични двустранно подписани документи, приети без оспорване като доказателства, съвпадащи по съдържание с процесните фактури. Не могат да бъдат споделени и доводите за идентичност в клаузите на подписаните договори с доставчиците, от които се прави извод за липса на реална доставка, доколкото се касае за идентичен предмет на договора, при което няма пречка да се ползват типови или сходни по съдържание договори.

Сумите по процесните фактури са в пълно съответствие с реално осчетоводените данни в СД на дружеството.

При указана доказателствена тежест, от страна на ответника не се установиха обективни данни, от които да се направи пряк извод, че лице от дружеството -жалбоподател е участник в данъчна измама във връзка с процесните доставки. Само въз основа на конкретни данни, основани на факти от обективната действителност, а не въз основа на логически умозаклучения, те. по косвен начин, може да се претендира участие на дадено лице в данъчна измама.

По доводите на ответника за данъчна измама по отношение на процесните фактури, съотнесен към законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, съдът съобрази от правна страна следното:

Принципът, че правото на приспадане на данъка може да бъде упражнено само по отношение на действително дължимия или платен ДДС, се

потвърждава и от практиката на Съда на Европейския съюз по тълкуването на различните директиви, хармонизиращи законодателствата на държавите-членки по ДДС и по-конкретно, чл. 17, параграф 2, буква а) от Шестата директива на Съвета 77/388/Е. от 17.05.1977г. относно сближаване на законодателството на страните-членки, уреждащо въпросите на данъка върху оборота – обща система на ДДС, идентичен с чл. 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. Съгласно Решение от 13 февруари 2014г. по преюдициално дело М. П., С-18/13 на Съда на Европейския съюз, и конкретно приетото по точка 28 от решението, "на данъчнозадълженото лице може да се откаже право на приспадане само при условие че въз основа на обективни данни се установи, че това данъчнозадължено лице, което е получило стоките и услугите, основание за правото на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на тези стоки или услуги е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или друг стопански субект, действащ нагоре или надолу по веригата от тези доставки на стоки или услуги."

-Също така, съгласно точка 29 от решението " Тъй като отказът да се признае право на приспадане, представлява изключение от основния принцип, какъвто се явява това право, компетентният орган по приходите трябва надлежно да установи, че обективните данни, споменати в предходната точка от настоящото решение, са налице. На следващо място, националните юрисдикции следва да проверят дали съответните органи по приходите са установили наличието на такива обективни данни."

Даденото тълкуване с цитираното решение е относимо към казуса по делото, в това число и задължението на органите по приходите да докажат данъчна измама, за което съдът е дал указания. В изпълнение на посоченото задължение за установяване на данъчна измама следва да бъде изложено мотивирано становище по този въпрос от ответника, основано на обективни факти. На задължението на органите по приходите да докажат данъчна измама съответства правото на жалбоподателя да представи доказателства и възражения в своя защита, в това число за добросъвестността си при осъществяване на спорните доставки.

Дружеството-жалбоподател е възложило извършването на услуги с предмет СМР на доставчика въз основа на договори, които в приложение съдържат подробно описание по вид, мярка и количество на видовете СМР, също вещото лице е установило, че след извършената проверка на

приложените по делото доказателствени материали, дружеството – жалбоподател е заплатило всички стойности по процесните фактури.

За установяване реалното изпълнение на процесните СМР са представени актове обр. 19 и договори с приложения, които съдържат индивидуализация на предмета на доставките с подробно описание по вид, мярка и количество на видовете СМР. В тази връзка и с оглед установеното от вещото лице по назначената съдебно – счетоводна експертиза обстоятелство, че по процесните фактури е осъществено плащане от ревизираното лице, съдът обоснова извод, че така представените доказателства, подписани и подпечатани от представляващи двете страни, както и неоспорени от страна на приходната администрация, установяват както волеизявления на подписалите ги страни, така и и действителното извършване на СМР.

Съдът формира и извод, че обстоятелството, че органите по приходите не са установили как точно е извършена услугата и с какъв кадрови потенциал разполага процесният доставчик, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит. В този смисъл е и решението по съединени дела С-80/11 и С-142/11 на СЕС.

Не може да се споделят доводите на ответника, че доставчикът - изпълнител по процесните СМР не е доказал необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост за осъществяване на доставките, тъй като последното противоречи на съдебната практика, както на СЕС, така и на ВАС. От нея следва извод, че не може получателят да бъде задължен да доказва, респ. да е отговорен за действия и/или бездействия на доставчика си. Това е така, защото получателят не може да контролира доставчика на фактурираните от него стоки/услуги за неговите действия, както и какви доказателства ще представя или каква е неговата обезпеченост за извършване на доставките. Задължение на получателя по доставката е да установи реалното изпълнение на същата, като негова е доказателствената тежест да я докаже с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства. С тази доказателствена задача успя да се справи жалбоподателят, като за целта ангажира двустранно подписани документи, удостоверяващи извършването на доставката на услуги - актове, обр. 19, както и др.подробно описани по-горе в настоящето решение.

Кадровата обезпеченост/необезпеченост на „Ник строй груп“ ЕООД, не може да се вменява като отговорност на ревизираното лице. ЗДДС не обуславя правото на данъчен кредит за получателя на доставката от

наличието или не на конкретно ангажирани от изпълнителя работници. В тази връзка следва да се съобрази и решение по дело С-324/11 (Gabor Toth) на СЕС, в което изрично се сочи, че Директива 2006/112/ЕО не допуска да се откаже правото на данъчен кредит поради това, че доставчикът за строителни услуги не е декларирал наетите от него работници, както и поради неизвършена от получателя по фактурата проверка дали между наетите на строежа работници и доставчика е съществувало правоотношение, без приходният орган да доказва, въз основа на обективни данни, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Конкретни данни и доказателства за наличие на данъчна измама по тези доставки приходните органи не са въвели нито в ревизионния акт, нито в решението на решаващия орган при административното обжалване на ревизионния акт и при неоспорване от приходната администрация в съдебното производство автентичността на представените частни документи, съдът извежда извод, че са осъществени юридическите факти по спорните доставки, поради което упражненото от жалбоподателя право е фактически и правно основано, а ревизионния акт в тази част следва да бъде отменен.

В частта по ЗКПО – при изложените по-горе изводи на съда за реалност на доставките по фактурите от „НИК СТРОЙ ГРУП“ ЕООД настоящата инстанция намира, че са налице основания да се признаят и разходите във връзка с тези доставки в частта на облагането по ЗКПО. С оглед на това – незаконосъобразно органите по приходите са коригирали финансовия резултат на жалбоподателя в посока увеличение със стойността на точетените разходи по фактурите, издадени от Н. строй груп ЕООД, поради което РА подлежи на отмяна и в тази му оспорена част. Съдът приема за недоказано доказано наличието на хипотезата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, доколкото в производството бяха оборени констатациите на органите по приходите, че процесните фактури не отразяват действително осъществена стопанска операция от вписания във фактурите техен издател.

Предвид изложеното, съдът приема за незаконосъобразно извършеното увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО на счетоводния финансов резултат за 2019 г., доколкото са спазени и изискванията за документална обосновааност посочени в разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО.

При този зиход на спора е основателна претенцията за разноски на жалбоподателя, която следва да бъде уважена по отношение на доказани

й размер от 50 лв. заплатена държавна такса и 1250 лв. за възнаграждение на вещо лице по допуснатата експертиза.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, III отделение, 66-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на "Сървей Про" ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221321001262-091-001/01.02.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 625/29.04.2022г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите в оспорената му част, с която са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС, вследствие на отказано право на данъчен кредит в размер на 35 954,26 лв. и лихви в размер на 7 594,89 лв., по фактури, издадени от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВАСИЛЕВ СТРОЙ" ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и в частта на допълнително установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2019г. в размер на 13 022,22 лв. и лихва в размер на 2 101,81 лв., вследствие на увеличение на финансовия резултат с непризнати разходи по фактурите от "НИК СТРОЙ ГРУП" ЕООД.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на "Сървей Про" ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 1300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд , в 14 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: